

Sygn. akt XVI GC 2387/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 sierpnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla miasta stołecznego Warszawy w W. Sąd Gospodarczy XVI Wydział Gospodarczy

w składzie: Przewodniczący **SSR Natalia Zientara**

Protokolant Michał Gospoś

po rozpoznaniu w dniu 20 sierpnia 2015 r. w W.

sprawy wniesionej 10 czerwca 2014 roku

z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko **B. S., A. S. i K. S.**

o zapłatę kwoty 959,40 zł

I. Zasądza solidarnie od pozwanych B. S., A. S. i K. S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 639,60 zł (sześćset trzydzieści dziewięć złotych sześćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami w wysokości ustawowej od kwoty 639,60 zł od dnia 01 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty,

II. Oddała powództwo w pozostałym zakresie,

III. Zasądza solidarnie od pozwanych B. S., A. S. i K. S. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 151,34 zł (sto pięćdziesiąt jeden złotych trzydzieści cztery grosze) tytułem kosztów procesu, w tym 120,01 zł (sto dwadzieścia złotych jeden grosz) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XVI GC 2387/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 10 czerwca 2014 r. (data nadania k. 48) powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: (...) Sp. z o.o.) wniósł o zasądzenie od pozwanych B. S., A. S. i K. S. prowadzących działalność gospodarczą pod firmą (...) spółka cywilna B. S., A. S., K. S. z siedzibą w W. kwoty 959,40 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 01 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 25 października 2010 r. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (dalej: (...) Sp. z o.o.) oraz pozwani zawarli umowę nr (...), na mocy której (...) Sp. z o.o. pozycjonował strony serwisu internetowego, do której kierowała domena (...) (...) Sp. z o.o. za wykonaną usługę wystawił pozwanym fakturę VAT nr (...) na kwotę 959,40 zł. Wobec tego, że pozwani nie uregulowali należności wynikającej z faktury VAT, powód dochodzi jej zapłaty w niniejszym postępowaniu. Powód powołał się przy tym na to, że nabył powyższą wierzycelność od (...) Sp. z o.o. na podstawie umowy przelewu wierzycelności z dnia 08 stycznia 2014 r. (pozew k. 3-6).

Nakazem zapłaty z dnia 30 czerwca 2014 r. wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. XVI Wydział Gospodarczy w sprawie o sygn. akt XVI GNc 3771/14 uwzględnił powództwo w całości (nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 50).

Pozwani zaskarżyli powyższy nakaz zapłaty sprzeciwem wniesionym w dniu 24 lipca 2014 r. (data nadania k.66v), wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Zdaniem pozwanych roszczenie jest bezzasadne. Pozwani zarzucili, że poprzednik prawny powoda uchybił warunkom umowy (...), bowiem w trakcie trwania umowy nie były dostarczane przez niego comiesięczne raporty na wskazany adres e-mail. Pozwani wskazali, że po upomnieniu pismem z dnia 05 lipca 2012 r. raporty były dostarczane w cyklu kwartalnym lub półrocznym. Ponadto faktury były również wystawiane w cyklu kwartalnym lub półrocznym, w tym faktura dochodzona powództwem, co jest uchybieniem § 3 pkt 4 umowy. Pozwani również wskazali, iż kontakt z (...) Sp. z o.o. był jednostronny i możliwy jedynie poprzez korespondencję pocztową, co jest naruszeniem § 4 pkt 8 umowy (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 60-62).

W odpowiedzi na sprzeciw, pismem z dnia 23 stycznia 2015 r. (data nadania k. 88v) powód podtrzymał w całości żądanie pozwu, a także wszystkie twierdzenia i wnioski wskazane w pozwie. Powód wskazał, że strona internetowa była pozycjonowana zgodnie z umową, a cedent przysyłał comiesięczne raporty z efektów pozycjonowania. Powód zaprzeczył, aby otrzymał pismo z dnia 05 lipca 2012 r. Zaprzeczył także, że występowały trudności w utrzymywaniu kontaktów pomiędzy cedentem a pozwanymi. Jednocześnie powód wskazał, że pozwani przyjęli wystawioną fakturę i dokonali jej zaksięgowania w pełnej wysokości, zatem uznali zobowiązanie co do zasady i co do wysokości (odpowiedź na sprzeciw k. 85-87).

Strony do końca procesu pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 25 października 2010 r. pomiędzy (...) Sp. z o.o. (jako wykonawcą) a B. S., A. S. i K. S. prowadzącymi działalność gospodarczą pod firmą (...) spółka cywilna B. S., A. S., K. S. (jako zleceniodawcą) została zawarta umowa nr (...) na pozycjonowanie strony internetowej.

Przedmiotem umowy było prowadzenie przez (...) Sp. z o.o. działań w zakresie pozycjonowania stron serwisu internetowego zleceniodawcy, do którego kieruje domena (...), według wybranego wyrażenia kluczowego „wynajem namiotów” po cenach uzależnionych od wyników pozycjonowania (§ 2 pkt 1, § 2 pkt 3).

Na podstawie tej umowy, strony uzgodniły wysokość opłaty podstawowej indywidualnie dla każdego wyrażenia kluczowego – jakkolwiek wskazano tylko jedno wyrażenie kluczowe, tj. „wynajem namiotów”. W myśl umowy opłata podstawowa jest należna wykonawcy za każde 20 dni w ciągu okresu rozliczeniowego (miesiąc kalendarzowy - § 1 pkt 9), w którym domena znajdzie się na miejscach 1-10 pod danym wyrażeniem kluczowym (§ 2 pkt 3). Opłata za miejsca 1-10 wynosiła 260,00 zł plus VAT. Miejsce w rankingu pozycjonowania ustalane było wg informacji wyszukiwarki google (§ 2 pkt 3 w zw. z § 2 pkt 4).

Wykonawca zobowiązał się do przysyłania na adres e-mail (...) comiesięcznych raportów z efektów pozycjonowania dla każdego wyrażenia kluczowego (§ 3 pkt 1).

Każda ze stron umowy mogła wypowiedzieć umowę z zachowaniem 3-miesięcznego terminu wypowiedzenia (§ 5 pkt 3).

Dowód : umowa nr (...) na pozycjonowanie strony internetowej zawarta w W. w dniu 25 października 2010 r. k. 25-28, wydruk z (...) B. S. k. 17, wydruk z (...) A. S. k. 18, wydruk z (...) K. S. k.19.

Wyrażenie kluczowe „wynajem namiotów” w wyszukiwarce internetowej (...) odsyłające do domeny (...) występowało na pozycjach co najmniej dziesiątej:

- przez 23 dni w miesiącu sierpniu 2013 r.,
- przez 1 dzień w miesiącu wrześniu 2013 r.,

- przez 26 dni w miesiącu październiku 2013 r.

Dowód : raport pozycji sierpień 2013 k.31, raport pozycji wrzesień 2013 k. 34, raport pozycji październik 2013 k -37.

Pismem z dnia 05 lipca 2012 r. A. S. poinformował (...) Sp. z o.o., że pozwani nie otrzymali żadnego raportu efektów pozycjonowania, wobec czego zażądał przesłania raportów za okres od 1 stycznia do 30 czerwca 2012 r. Ponadto wskazał, iż faktury powinny być wystawiane co miesiąc, a nie raz na pół roku, zgodnie z § 3 pkt 4 umowy. Jednocześnie wskazał, iż, kontakt drogą elektroniczną z (...) Sp. z o.o. jest niemożliwy. Pismo to zostało wysłane poprzednikowi prawnemu pozwanego drogą pocztową w dniu 06 lipca 2012 r.

Dowód : pismo k.65, potwierdzenie nadania k.101.

Pismem z dnia 05 sierpnia 2013 r. A. S. w imieniu (...) s.c. B. S., A. S., K. S. wypowiedział umowę nr (...) z dnia 25 października 2010 r., jako przyczynę podając utrudnioną komunikację z (...) Sp. z o. o. oraz spadek pozycjonowanych słów kluczowych poniżej miejsc 1-10. Strony obowiązywało trzymiesięczne wypowiedzenie (§ 5 pkt 3 umowy).

Dowód : pismo k. 38, umowa k. 28.

W dniu 31 października 2013 r. (...) Sp. z o.o. wystawił na rzecz (...) s.c. B. S., A. S., K. S. fakturę VAT nr (...) na kwotę 959,40 zł brutto (780,00 zł netto) tytułem pozycjonowania stron serwisu internetowego, do którego kieruje domena (...), zgodnie z umową za miesiąc sierpień 2013 r., wrzesień 2013 r. i październik 2013 r.

Dowód: faktura VAT nr (...) k. 39.

Pismem z dnia 09 grudnia 2013 r. A. S. poinformował (...) Sp. z o.o., iż zdaniem pozwanych raporty pozycjonowania załączone do faktury nr (...) nie są zgodne z prawdą, ponieważ fraza objęta umową nr (...) w rozliczanym okresie ani razu nie uzyskała pozycji wyższej niż 11, co zdaniem A. S. zostało zweryfikowane za pośrednictwem niezależnego monitoringu. A. S. oświadczył, że nie uznaje faktury nr (...). Powyższe pismo zostało wysłane w dniu 10 grudnia 2013 r.

Dowód : pismo k. 40, potwierdzenie nadania k. 102.

W dniu 08 stycznia 2014 r. (...) Sp. z o.o. reprezentowany przez A. P. zawarł z powodem (...) Sp. z o.o., reprezentowanym przez M. K. umowę przelewu wierzytelności nr (...). W umowie tej sprecyzowano, że chodzi o wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. względem dłużników B. S., A. S. i K. S. wynikająca z faktury VAT nr (...) na kwotę 959,40 zł. Pismem z dnia 08 stycznia 2014 r. każdy z pozwanych został zawiadomiony przez (...) Sp. z o.o. o sprzedaży wierzytelności (...) Sp. z o.o.

Dowód : umowa przelewu wierzytelności nr (...) k. 20, odpis KRS powoda k. 8-12, odpis (...) Sp. z o.o. k. 13-16, zawiadomienie o sprzedaży wierzytelności k. 21-24.

Powód pismem z dnia 08 stycznia 2014 r. skierował do każdego z pozwanych przedsądowe wezwanie do zapłaty, żądając uiszczenia zapłaty kwoty 959,40 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) do dnia 15 stycznia 2014 r.

Dowód: przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 42-44.

W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pismem z dnia 13 stycznia 2014 r. A. S. zawiadomił (...) Sp. z o.o., że faktura VAT nr (...) nie została uznana przez pozwanych w związku z niewywiązaniem się przez (...) Sp. z o.o. z postanowień określonych w § 2 pkt 3 umowy nr (...) w okresie objętym powyższą fakturą. A. S. poinformował także, iż raporty dotyczące wyników pozycjonowania za okres od 01 sierpnia 2013 r. do 31 października 2013 r. nie są zgodne z prawdą.

Dowód : pismo k. 45.

Należność dochodzona pozwem nie została zapłacona (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej powołanych odpisów dokumentów załączonych do akt. Były to w większości dokumenty prywatne w rozumieniu art. 245 k.p.c. i ich wizerunki. Stosowanie do art. 233 § 1 k.p.c. Sąd, dokonując ich oceny w ramach swobodnej oceny dowodów uznał je w większości za wiarygodne, a w konsekwencji, poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne. Jednakże Sąd nie nadał waloru dowodowego wydrukowi pozycjonowania frazy w wyszukiwarce (...) przedłożonego w sprzeciwie przez pozwanych (k. 63-64), bowiem nie posiada on żadnych cech identyfikujących – nie tylko podpisu, ale nawet nazwy podmiotu, którego dotyczy.

Sąd postanowił oddalić wniosek pełnomocnika powoda o zobowiązanie Urzędu Skarbowego W.-W. w W. do złożenia wyników kontroli krzyżowej przeprowadzonej w spółce cywilnej pozwanych oraz informacji w zakresie zaksięgowania przez pozwanych faktury VAT nr (...) z dnia 31 października 2013 r. W ocenie Sądu powyższy dowód był nieprzydatny dla ustalenia stanu faktycznego w sprawie. Dowód ten ma charakter pośredni, pozwalający ustalić, np. okoliczność uznawania istnienia zobowiązania przez strony, gdy brak jest innych dowodów na taką okoliczność. Przyjęcie faktury i jej zaksięgowanie, a nawet jej zapłatę, należy zawsze traktować tylko jako oświadczenie wiedzy, a nie woli. Zdaniem Sądu, jeśli z materiału dowodowego wynika wprost brak zobowiązania, to nawet zaksięgowanie faktury nie tworzy kauzy zobowiązania. Uznanie długu, właściwe czy niewłaściwe, jest czynnością kauzalną, a nie abstrakcyjną, jeśli więc dług nie istnieje, to nawet formalne zaksięgowanie faktury nie tworzy zobowiązania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda zasługiwało na uwzględnienie w części.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż strony nie kwestionowały faktu zawarcia umowy nr (...) w dniu 25 października 2010 r. na pozycjonowanie przez (...) Sp. z o.o. strony internetowej należącej do pozwanych. Strony nie kwestionowały również wysokości faktur VAT wystawionych na podstawie powyższej umowy. W takiej sytuacji Sąd zaniechał szczegółowego badania tych okoliczności, gdyż nie budzą one wątpliwości co do swej zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy (art. 229 k.p.c.).

Pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy na pozycjonowanie strony internetowej, którą należało zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług, do której na mocy art. 750 k.c. znalazły odpowiednie zastosowanie przepisy umowy zlecenia (art. 734-749 k.c.). Na podstawie art. 734 k.c. w zw. z art. 750 k.c. przez umowę podobną do zlecenia jedna strona zobowiązuje się do dokonania określonej czynności (usługi) dla drugiej strony. W myśl art. 735 k.c. w zw. z art. 750 k.c. jeśli z umowy ani okoliczności sprawy nie wynika, że przyjmujący zlecenie na wykonanie usługi zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie usługi należy mu się wynagrodzenie. W niniejszej sprawie, zgodnie z § 2 pkt 1 pozwani powierzyli (...) Sp. z o.o. prowadzenie działań w zakresie pozycjonowania stron serwisu internetowego, do którego kierowała domena (...) należąca do pozwanych, według wybranych wyrażen kluczowych po cenach uzależnionych od wyników pozycjonowania. Natomiast, pozwani byli zobowiązani do zapłaty wynagrodzenia miesięcznego za zrealizowaną na ich rzecz przez (...) Sp. z o.o. usługę w wysokości uzależnionej od wyników pozycjonowania (§ 2 pkt 2). Opłata podstawowa była należna (...) Sp. z o.o. za każde 20 dni w ciągu miesiąca kalendarzowego, w którym domena znajdowała się na miejscach 1-10 pod wyrażeniem kluczowym „wynajem namiotów” (§ 2 pkt 3). Konsekwentnie jednak, jeśli ten warunek nie był spełniony – to usługodawcy w ogóle nie należało się wynagrodzenie. Wynika to wprost z treści umowy i jest zgodne z art. 735 k.c. w zw. z art. 750 k.c.

Sąd nie miał zastrzeżeń do zawartej pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o. umowy cesji przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 08 stycznia 2014 r. Na podstawie tej umowy (...) Sp. z o.o. przeniósł na powoda wierzytelność przysługującą mu względem pozwanych, wynikającą z faktury VAT nr (...) wraz z należnościami ubocznymi. W umowie cesji strony określiły zarówno wierzyciela, jak i dłużnika cedowanej wierzytelności, a także jej źródło tj. określoną fakturę wystawioną na podstawie umowy. W konsekwencji (...) Sp. z o.o. przysługuje, jako cesjonariuszowi, roszczenie w takim samym zakresie i o takiej samej treści, jak (...) Sp. z o.o. Wobec tego legitymacja procesowa powoda nie budzi wątpliwości.

W niniejszym postępowaniu powód dochodził wykonania przez pozwanego umowy poprzez spełnienie świadczenia wzajemnego, tj. zapłatę wynagrodzenia za świadczone usługi w miesiącach sierpień, wrzesień i październik 2013 r., których cenę ujęto na fakturze VAT nr (...), oznaczając ją na kwotę 959,40 zł.

Kwestią sporną było jednak, czy wynagrodzenie to się w ogóle należy oraz jakość wykonywanej usługi. Pozwani twierdzili, że w okresie sierpień, wrzesień i październik 2013 r. wskazana fraza (słowa kluczowe) prawie w ogóle nie była pozycjonowana na pozycji 10 lub niższej. Ponadto wskazali na szereg innych uchybień w wykonaniu umowy, takich jak nieprzesyłanie raportów, wystawianie faktur kwartalne a nie miesięczne, czy utrudniony kontakt z (...) Sp. z o.o.

W każdej sprawie cywilnej, w tym również i gospodarczej, na podstawie art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. ciężar dowodu spoczywa na stronach postępowania i to one są zobowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Innymi słowy ten, kto powołując się na przysługujące mu prawo (żąda czegoś od innej osoby) obowiązany jest udowodnić fakty (okoliczności faktyczne) uzasadniające to żądanie, ten zaś, kto odmawia uczynienia zadość żądaniu (czyli zaprzecza uprawnieniu żądającego) obowiązany jest udowodnić fakty wskazujące na to, że uprawnienie żądającemu nie przysługuje. Same twierdzenia stron nie mogą stanowić dowodu w sprawie zwłaszcza, gdy zostały one zakwestionowane przez stronę przeciwną.

Pozwani na poparcie swoich twierdzeń przedłożyli wydruk pozycjonowania frazy w wyszukiwarce www.google.pl w spornym okresie, któremu jednak, z powodów wskazanych wcześniej Sąd nie nadał walorów dowodu. Powód zaś przedłożył raporty poprzednika prawnego, z których wynika, że w miesiącach sierpień 2013 r. i październik 2013 r. fraza była pozycjonowana na pozycjach co najmniej dziesiątej co najmniej przez dwadzieścia dni (k.31, 37). Jednak z raportu za wrzesień 2013 r. (k. 34) wynika, że tylko przez jeden dzień fraza była pozycjonowana na pozycji dziesiątej (konkretnie 3 września), a w pozostałym okresie – na pozycjach dalszych. Wskazać należy, iż poprzednikowi prawnemu (...) Sp. z o.o., a w konsekwencji powodowi, zgodnie z umową należało się wynagrodzenie tylko, jeśli w okresie rozliczeniowym, to jest w ciągu miesiąca, określona fraza związana z działalnością pozwanych była pozycjonowana przez co najmniej 20 dni w wyszukiwarce (...) na pozycji nie niższej niż 10 (§2 pkt 3). Raporty pozycjonowania to materiały własne powoda, a więc nie ma podstaw by uznać, że powód na własną niekorzyść przedstawił nieprawidłowy raport. Dlatego też należy uznać, że w miesiącu wrześniu 2013 r. usługi nie wykonano w sposób uprawniający do otrzymania wynagrodzenia.

Trzeba podkreślić, że Sąd kierował się pozycją kluczowej frazy na k. 31, 34 i 37, ponieważ to te raporty są sporządzone dzięki wyszukiwarce google, a to właśnie ona miała być, wg umowy, miarodajna, a nie jakiegokolwiek inne źródło (k. 26 - § 2 pkt 3 umowy – w tabeli wskazano jako właściwą wyszukiwarkę (...)).

W sprawie niniejszej Sąd uznał raporty przedstawione przez powoda za wiarygodne, także wobec faktu, że pozwany nie przedstawił innego materiału dowodowego, który by podważył wiarygodność powyższych raportów, ani nie zgłosił wniosków dowodowych na okoliczność nierzetelności raportów. Spór dotyczy wykonania usługi elektronicznej, raporty zgodnie z umową miały mieć postać elektroniczną (§ 3 pkt 1). Jest oczywiste, że w tej sytuacji ta postać dowodu jest właściwa.

Z przedłożonego materiału dowodowego wynika, iż usługa w jednym okresie została wykonana w sposób uprawniający do otrzymania wynagrodzenia (sierpień 2013 r., październik 2013 r.), a w innym nie (wrzesień 2013 r.). Postanowienie umowy (§ 3 pkt 5), w myśl którego pozwani mogli składać zastrzeżenia do faktury w ciągu 7 dni, a brak odpowiedzi zleceniodawcy w formie pisemnej na raporty wykonawcy oznaczał brak zarzutów co do jakości świadczonych przez wykonawcę usług, nie tworzy jakiegось rodzaju „umownej prekluzji”. W procesie cywilnym Sąd bada cały przedstawiony materiał dowodowy, a jak powiedziano, z materiału tego wynika, że we wrześniu 2013 r. nie wykonano usługi w taki sposób, który uprawniałby do uzyskania wynagrodzenia.

Natomiast w miesiącach sierpień i październik 2013 r. słowa kluczowe były na pozycji co najmniej 10 co najmniej 20 dni (co wskazano w opisie stanu faktycznego), zatem wynagrodzenie się należy.

Co do innych zaś zarzutów pozwanych, dotyczących jakości świadczenia usługi (faktury wystawiane w cyklu kilkumiesięcznym, brak raportów pozycjonowania, utrudniony kontakt z usługobiorcą), wskazać należy, że ewentualne uchybienia tego rodzaju nie mają wpływu na przysługujące powodowi wynagrodzenie. Wynagrodzenie to jest bowiem należne za pozycjonowanie strony internetowej i uzyskanie w tym zakresie określonych efektów, a to zostało wykonane w miesiącu sierpniu 2013 r. i październiku 2013 r. (powód to wykazał raportami, a pozwani nie obalili). Nie ulega wątpliwości, że przynajmniej ostatnia faktura tj. (...)(...) faktycznie została wystawiona zbiorczo za trzy miesiące, ale to nie uchyła obowiązku zapłaty za prawidłowo wykonaną część usługi pozycjonowania. Z kolei, zaistnienia innych uchybień nie wykazano, zresztą jak powiedziano, nie miały one znaczenia w sprawie niniejszej.

Termin zapłaty został określony na fakturze, która stanowi jednocześnie wezwanie do zapłaty. Pozwani nie zaprzeczyli, że fakturę tę otrzymali, ani nie kwestionowali określonego w niej terminu płatności. Termin ten nie jest sprzeczny z umową, bowiem w umowie zakreślono 7-dniowy termin płatności (§ 3 pkt 4 umowy), zaś na fakturze określono termin 30-dniowy (k. 39), a więc na korzyść pozwanych. Powód żądał odsetek zgodnie z terminem określonym na fakturze.

W świetle powyższego, powodowi (...) Sp. z o.o. przysługuje wynagrodzenie za miesiąc sierpień 2013 r. i październik 2013 r., wobec tego Sąd zasądził od pozwanych B. S., A. S. i K. S. kwotę 639,60 zł. W pozostałym zaś zakresie powództwo zostało oddalone ze względu na niewykonanie usługi przez poprzednika prawnego we wrześniu 2013 r. w sposób uprawniający do uzyskania wynagrodzenia.

W myśl art. 864 k.c. pozwani jako wspólnicy spółki cywilnej odpowiadają za powyższe zobowiązanie solidarnie.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z jego treścią, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek ustawowych za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Odsetek można zatem domagać się za opóźnienie w zapłacie, a więc od dnia wymagalności roszczenia. Roszczenie staje się wymagalne wtedy, gdy zaktualizował się obowiązek świadczenia, a więc gdy wierzyciel ma prawną możliwość żądania zaspokojenia przysługującej mu wierzytelności. W konsekwencji należy przyjąć, że termin wymagalności przypada w dniu następującym po terminie spełnienia świadczenia. Termin spełnienia świadczenia wynikającego z wystawionej przez poprzednika prawnego powoda faktury VAT nr (...) minął w dniu 30 listopada 2013 r. W konsekwencji powodowi należą się odsetki od dnia następującego po tak określonym terminie płatności. Sąd zasądził zatem odsetki zgodnie z żądaniem, tj. od dnia 01 grudnia 2013 r., do dnia zapłaty.

O kosztach procesu sąd orzekł na zasadzie odpowiedzialności za wynik procesu. Zgodnie z art. 98 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W myśl art. 100 k.p.c. gdy strony częściowo wygrały i przegrały proces, koszty podlegają stosunkowemu rozdzieleniu. Pozwany przegrał sprawę w 66,67 %, a powód w 33,33 %, więc w takich proporcjach strony ponoszą koszty procesu. Na koszty te składają się: opłata od pozwu 30,00 zł, wynagrodzenie pełnomocnika powoda 180,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17,00 zł, razem 227,00 zł. Pozwany nie poniósł żadnych kosztów procesu. Zobowiązany jest zatem ponieść 66,67 % kwoty 227,00 zł, stanowiącej koszty poniesione przez powoda i jednocześnie całkowite koszty procesu.

Mając na względzie powyższe orzeczono jak w sentencji wyroku.